Dosarul nr. 1r-144/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-25106049-05-1r-08122025 Judecător Ciorba Alexandru

Judecătoria Cimișlia

**D E C I Z I E**
***În numele Legii***

**15 aprilie 2026** **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Tomai Ion și de inculpatul Tomai Ion împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 18 noiembrie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

**Tomai Ion Iurii**, născut la *****, IDNP *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar și domiciliat r-nul Ocnița, sat. *****, studii medii incomplete, supus serviciului militar, concubinaj, la întreținere doi copii minori, angajat oficial în câmpul muncii la S.R.L. „Monolit Construct” din mun. Chișinău, fără dizabilități, nu are antecedente penale,

- ***învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova,***

*Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia de la data de 25 iulie 2025 până la data de 18 noiembrie 2025.*

*Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 18 noiembrie 2025. (f.d.139-150)*

*Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 08 decembrie 2025. (f.d.170)*

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

**A C O N S T A T A T:**

***Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 18 noiembrie 2025,*** Tomai Ion s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (3) din Codul penal, prin aplicarea prevederilor art. $80^1$ alin. (2) din Codul penal, şi, în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsă sub formă amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (o sută de mii) de lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 64 alin. ($3^1$) din Codul penal, s-a explicat condamnatului Tomai Ion că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se va considera că sancţiunea amenzii este executată integral.

S-a aplicat față de Tomai Ion măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara până la definitivarea sentinței.

Mijloacele materiale de probă: CD, format DVD-R cu secvențele „IMG_5685” și „IMG_5684”, înregistrarea nr. 1 cu denumirea „Valea Perjei2”, înregistrarea nr. 3 cu denumirea „новая записи 31”, și înregistrarea nr. 2 cu denumirea „Valea Perjei” efectuate la data de 25.05.2025 – s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului.

S-a încasat de la Tomai Ion în beneficiul Statului cheltuielile judiciare în sumă de 69,50 (șaizeci și nouă, 50) de lei. (f.d.139-150)

***Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse***, instanţa de fond a reţinut că, Tomai Ion, la data de 25 mai 2025, aproximativ la ora 19:00, dispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport, cu categoriile de vehicul admise în momentul respectiv cu nr. *****, eliberat de Agenția Servicii Publice la 08.04.2022 cu statutul documentului valabil, conducea mijlocul de transport și anume automobilul de model „Dacia Sandero” cu numărul de înmatriculare „*****”, pe una din străzile sat. Javgur, raionul Cimișlia, ce constituie un sector de drum public, unde în timpul deplasării încălcând normele de siguranţă a traficului rutier, neținând cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția,

dexteritatea în conducere ce i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase, precum și situația rutieră, fără a manifesta diligență necesară la trafic, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere stipulate la pct. 10 lit. b), potrivit căruia, persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum, prevederile pct. 14 lit. a) potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, precum și prevederile pct. 45 subpunct (1) lit. a), b), d), potrivit căruia, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, neținând cont de totalitatea factorilor specifici condițiilor rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător auto, neasigurându-se în timpul conducerii mijlocului de transport, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și s-a tamponat în poarta de la domiciliul cet. Rusu Efim, amplasat în sat. Javgur, raionul Cimișlia, astfel, fiind implicat într-un accident rutier soldat cu deteriorarea neînsemnată a vehiculului. După care, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere stipulate la pct. 12 subpunctul 1) lit. a), b) și g) potrivit căruia conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: - să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament, să nu schimbe poziția vehiculului şi a obiectelor de pe partea carosabilă provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) şi d) din prezentul punct, să anunțe despre accident poliția şi să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor, a părăsit locul în care s-a produs accidentul rutier și a continuat deplasarea pe traseul G-127 fiind stabilit de către angajații IP Cimișlia la km 8+500 în apropierea sat. Marienfeld, raionul Cimișlia, care s-au deplasat la fața locului pentru a documenta cazul. În urma documentării cazului de comitere de către Tomai Ion a accidentului rutier menționat supra, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, reieșind din faptul că, testării alcoolscopice, la decizia poliției se supun persoanele implicate în accidente în traficul rutier, precum și faptul că în urma discuției cu Tomai Ion din cavitatea bucală a acestuia, s-a simțit miros specific de alcool, de către agentul

constatator al IP Cimișlia, Andrei Sandu, lui Tomai Ion i s-a propus testarea alcooscopică cu analizatorul alcoscopic de model „DRAGER ALCOTEST”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de la care acesta a refuzat categoric, prin ce încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere stipulate la pct. 11 lit. j) potrivit căruia, conducătorul de vehicul, este obligat: - să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, precum și Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, punctul 5 lit. c) potrivit căruia, testării alcoolscopice și antidrog, la decizia polițistului sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepţia accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor.

Astfel, acțiunile lui Tomai Ion au fost încadrate în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică*.

***La data de 26 noiembrie 2025, avocatul Șcheau Igor în interesele lui Tomai Ion și inculpatul Tomai Ion***, ne fiind de acord cu sentința emisă de instanța de fond la 18 noiembrie 2025, au înaintat recurs asupra acesteia prin care au solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței emise de prima instanță în privința lui Tomai Ion în latura pedepsei penale stabilite inculpatului, cu pronunțarea unei noi decizii, în partea casată, privind aplicarea față de inculpatul Tomai Ion a pedepsei penale sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal. (f.d.156-160, 163-169)

În motivarea recursului a indicat că, prima instanță a admis următoarele erori de drept și de fapt, care impun intervenția instanței de recurs:

Prima instanță nu a ținut cont de starea materială și familială a inculpatului, care este unicul întreținător al familiei sale și nu poate executa pedeapsa amenzii, stabilită de instanța de judecată.

Prin prisma dispozițiilor legale care reglementează suspendarea condiționată a executării pedepsei, raportat la circumstanțele atenuante, aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată constituie o soluție echitabilă și rezonabilă în raport cu starea materială a inculpatului, scopul pedepsei penale și va duce la reeducarea acestuia.

Menționează că, prin sentința recurată, instanța de judecată a reținut că:

*„Aici, instanța de judecată menționează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate, de la cea mai blândă – amenda – până la cea mai aspră – detențiunea pe viață. În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră dintre cele alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

*Prin urmare, instanța de judecată, reieșind din personalitatea inculpatului, care are un domiciliu permanent, se află în concubinaj, are persoane la întreținere, este angajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, nu are antecedente penale, din comportamentul acestuia până și după comiterea faptei, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului Tomai Ion este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă, prin care va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.*

*Astfel, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. $80^1$ alin. (2) Cod penal, va stabili o pedeapsă echitabilă inculpatului sub formă de amendă în mărime de 2000 de unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, ținând seama de circumstanțele stabilite în cauză, instanța de judecată consideră rațional să nu aplice pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată, așa cum a solicitat apărătorul, care este o pedeapsă mai aspră în raport cu pedeapsa pecuniară, și să nu îl izoleze pe inculpat de societate, deoarece acesta s-a căit sincer de cele comise, dând asigurări că pe viitor nu va mai comite fapte antisociale. Instanța consideră că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă.*

*Totodată, ținând cont de faptul că infracțiunea incriminată este din categoria infracțiunilor mai puțin grave, instanța de judecată consideră necesar să îi explice inculpatului Tomai Ion prevederile legale care prevăd că, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care*

*hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*

*Referitor la alegațiile apărătorului că inculpatul este în imposibilitate de a executa pedeapsa cu amenda, acestea nu pot fi reținute ca temeinice în vederea stabilirii pedepsei penale sub formă de închisoare sau închisoare cu suspendare, întrucât inculpatul nu are nicio dizabilitate, este apt de muncă și angajat oficial, iar lipsa unui loc de muncă mai bine plătit sau lipsa financiară este direct legată de personalitatea inculpatului, care nu poate fi pusă pe seama altor factori, ce ar permite concluzionarea că pedeapsa cu amenda ar fi imposibil de executat de inculpat. Mai mult, în ședința de judecată, inculpatul Tomai Ion a comunicat că autovehiculul de model „Dacia Sandero" îi aparține în prezent cu drept de proprietate. Așa fiind, inculpatul urmează să raționalizeze cu privire la acest fapt în vederea executării pedepsei stabilite. În final, instanța de judecată, reieșind din audierea inculpatului în ședința de judecată, reține că, deși acestuia i-au fost explicate efectele unei sancțiuni sub formă de închisoare cu suspendare condiționată, instanța de judecată apreciază că acesta nu a înțeles pe deplin efectele de durată a unei asemenea pedepse."*

Astfel, prezenta cauză penală este examinată conform rigorilor procedurii speciale, adică în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Inculpatul este judecat pentru săvârșirea unei infracțiuni care este clasificată ca fiind mai puțin gravă.

Consideră că, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei penale vizate, în privința inculpatului există circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, deoarece acesta a dat dovadă de căință pentru infracțiunea incriminată. Ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, sarcinile pedepsei penale pot fi atinse în privința acestuia prin aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă sau a unei pedepse cu suspendare condiționată, din următoarele considerente:

a. Se impune precizarea că inculpatul a manifestat, în cadrul judecării cauzei, ca și la faza de urmărire penală, căință pentru fapta comisă, dând declarații detaliate pe marginea învinuirilor aduse.

b. Astfel, în privința inculpatului urmează a fi reținute circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale.

c. În sensul celor precizate, apărarea vrea să accentueze și asupra personalității inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog ori

psihiatru. De asemenea, acesta are o caracteristică personală bună, fapt care se confirmă și prin actele de la locul său de trai.

d. Conform stării familiale a inculpatului, acesta are relații de concubinaj, este principalul întreținător al familiei sale, având un copil minor la întreținere.

e. Astfel, la caz nu este echitabil și proporțional să i se aplice inculpatului pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare efectivă, întrucât, conform garanțiilor prevăzute de CEDO, acestuia urmează să îi fie aplicată o pedeapsă cu detenție efectivă numai în cazul în care alte tipuri de pedeapsă mai puțin severe nu vor atinge scopul legii și al pedepsei penale. Or, inculpatul pledând în fața instanței de judecată, a accentuat și asupra faptului că este gata să suporte efectele aplicării în privința sa a suspendării condiționate a executării pedepsei.

f. Totodată, inculpatul a precizat că dispune de resurse financiare pentru a executa pedeapsa sub formă de amendă.

g. Plasarea în detenție a inculpatului din speță va pune familia sa la limita supraviețuirii.

h. Având în vedere aspectele faptice ale cauzei, din care rezultă existența circumstanțelor atenuante la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, având în vedere starea materială și familială, personalitatea acestuia – aplicarea unei pedepse alternative, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, menționează că, va asigura atingerea scopului pedepsei penale față de inculpat, va asigura, printre altele, sarcina corijării inculpatului, care a dat dovadă de căință pentru infracțiunea incriminată, și va duce la restabilirea echității sociale în cauză, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei penale, conduita inculpatului după comiterea infracțiunii.

Apărarea subliniază că, potrivit legii, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă

infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Partea apărării accentuează asupra rigorilor privind individualizarea pedepsei penale, conform cărora pedeapsa penală nu trebuie să cauzeze limitări sau îngrădiri ale drepturilor persoanelor condamnate decât în măsura în care alte măsuri de pedeapsă nu vor asigura realizarea sarcinilor pedepsei penale. Or, atingerea sarcinilor pedepsei penale poate fi realizată în mod rezonabil prin individualizarea pedepsei penale care urmează a fi aplicată inculpatului, fără aplicarea pedepsei privative de libertate sub formă de închisoare, cu aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă, conform celor precizate.

Susține că, concluziile privind posibilitatea aplicării amenzii în calitate de pedeapsă penală față de inculpat sau a unei pedepse cu suspendare condiționată rezultă și din recomandările făcute de Consiliul Europei în materie de detenție, conform cărora statele membre ale Consiliului Europei urmează să ia toate măsurile pentru înlocuirea detenției efective cu măsuri de pedeapsă alternative detenției efective, care pot asigura atingerea sarcinilor procesului penal în cauză. Or, și prin prisma recomandărilor vizate rezultă posibilitatea aplicării pedepsei penale față de inculpat în condițiile art. 90 Cod penal, care este o măsură de pedeapsă alternativă închisorii efective.

Având în vedere și circumstanțele de fapt ale speței, consideră că există toate premisele vizând aplicarea în speță a pedepsei prin prisma art. 90 Cod penal în privința inculpatului Tomai Ion, în limitele învinuirii.

Deși inculpatul a solicitat, în mod asumat, aplicarea unei pedepse penale prin prisma art. 90 Cod penal, după ce această poziție a fost consultată și coordonată cu apărătorul său, ținând cont de criterii obiective, legate de starea materială modestă, contrar dispozițiilor art. 75-80[1] Cod penal, prima instanță, individualizând greșit pedeapsa penală, a aplicat în mod pripit pedeapsa sub formă de amendă, fapt care, prin prisma art. 444 Cod de procedură penală, acordă inculpatului dreptul la recurs.

***La data de 08 decembrie 2025 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d.170)***

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că acesta este depus în termen de 15 zile, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 18 noiembrie 2025, iar recursul a fost depus de avocat la data de 26 noiembrie 2025, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

***Cauza în ordine de recurs a fost examinată fără participanții la proces***, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 15 decembrie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs.

***Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, Completul de judecată consideră necesar de a-l respinge, ca fiind nefondat, din următoarele considerente.***

***În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală,*** *pot fi atacate cu recurs sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

***Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală****, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

***Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală****, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

***Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală***, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

***Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal***, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

***Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene*** pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa*.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa", (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției,* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul *Tomai Ion* și corect a fost încadrată juridic ca infracțiune prevăzută de ***art. 264[1] alin.(3) Cod penal***, potrivit indicilor*: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică,* precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptei penale imputate.

La caz, Completul instanței de recurs remarcă, că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe este contestată de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Tomai Ion și de inculpatul Tomai Ion doar *în latura pedepsei penale stabilite inculpatului*, solicitând aplicarea art. 90 Cod penal, indicând că pedeapsa stabilită de prima instanță este necorespunzătoare circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului, fiind excesiv de împovărătoare sub aspect patrimonial și nejustificat de severă în raport cu scopul pedepsei penale.

În susținerea poziției sale, apărarea a invocat, în esență, că inculpatul se află într-o situație materială modestă, este unicul întreținător al familiei și are la întreținere copii minori, astfel încât executarea amenzii în cuantumul stabilit este dificil de realizat. Totodată, a subliniat existența circumstanțelor atenuante,

manifestate prin recunoașterea vinovăției, căința sinceră și comportamentul pozitiv anterior și ulterior comiterii faptei.

De asemenea, s-a argumentat că aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ar corespunde mai bine scopului pedepsei penale, ar asigura reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate și ar evita consecințele negative asupra familiei sale. În opinia recurentului, instanța de fond nu a valorificat corespunzător aceste elemente la individualizarea pedepsei, optând nejustificat pentru sancțiunea amenzii.

Contrar celor invocate de apelant și reprezentantul său, Completul de judecată constată că instanța de fond ***corect*** a examinat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept relevante, a administrat și apreciat probele în conformitate cu prevederile legale incidente, iar concluziile la care a ajuns sunt întemeiate pe un ansamblu probator suficient, pertinent și concludent.

Subsecvent, Completul constată că instanța de fond a respectat exigențele art. 101 Cod de procedură penală, realizând o apreciere obiectivă, completă și coroborată a probelor administrate, fără a da prevalență unor mijloace de probă în detrimentul altora, ci analizându-le în interdependența lor.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la latura penală a infracțiunii imputate, just a încadrat acțiunile inculpatului Tomai Ion ca constituind fapta penală prevăzută de art. $264^1$ alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova, stabilindu-i prin aplicarea prevederilor art. $80^1$ alin. (2) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de amendă în limitele prevăzute de legea penală, proporțională gravității faptei comise și persoanei inculpatului, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, circumstanțele concrete în care aceasta a fost săvârșită, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului, inclusiv conduita acestuia înainte și după comiterea faptei. Totodată, au fost reținute circumstanțele atenuante relevante, fără a fi identificate temeiuri pentru aplicarea unei alte sancțiuni decât cea stabilită.

Completul instanței de recurs reține că, cauza penală a fost examinată în ***procedură simplificată*** pe baza probelor administrate în faza de urmărirea penală conform prevederilor art. $364^1$ Cod de procedură penală, iar prin recursul depus de partea apărării, ***vinovăția*** lui Tomai Ion, ***nu se contestă***.

Pe această linie de concluzii, instanța de recurs stabilește că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile instanței de fond privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare în privința lui Tomai Ion.

Astfel, cu referire la pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Tomai Ion, Completul de judecată reține, că potrivit prevederilor art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a

contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

***Legalitatea*** pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Completul constată că, inculpatul Tomai Ion a comis o infracțiune care conform art. 16 alin. (3) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ***mai puțin grave***, anterior nu a fost atras la răspundere penală și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Completul reține că în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, de către instanța de fond a fost reținut: săvârșirea pentru prima

dată a unei infracțiuni ușoare.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Tomai Ion prevăzute la art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Sancțiunea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, prevede *pedeapsa cu amendă de la 2000 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Tomai Ion, lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea acestuia, gradul de pericolul social al infracțiunii, Completul de judecată consideră întemeiată concluzia primei instanțe care a reținut că corectarea și reeducarea inculpatului Tomai Ion, precum și restabilirea echității sociale, este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal (*cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală*).

Dreptul de a conduce mijloace de transport, este un drept special în temeiul căruia inculpatul este admis ca conducător de autovehicule (izvor de pericol sporit) în traficul rutier, având obligația de a respecta regulile de circulație rutieră, stipulate în Regulamentul circulației rutiere. Astfel, pedeapsa complementară de anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport, este echitabilă și proporțională regulilor de securitate încălcate de inculpat, care va contribui la corectarea acestuia, precum și neadmiterea în viitor a unor încălcări similare.

În opinia instanței de recurs pedeapsa stabilită inculpatului Tomai Ion sub formă de amendă, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Subsecvent, instanța de fond corect a conchis că, „*instanţa de judecată prin prisma prevederilor art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, va stabili o pedeapsă echitabilă inculpatului sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unităţi convenţionale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, ţinând seama de circumstanţele stabilite în cauză, instanţa de judecată consideră raţional de a nu aplica pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea*

*condiționată, așa cum a solicitat apărătorul, care este o pedeapsă mai aspră în raport cu pedeapsa pecuniară, și de a nu izola inculpatul de societate, deoarece s-a căit sincer de cele comise, dând asigurări că pe viitor nu va mai comite fapte antisociale instanța de judecată consideră că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă*".

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Totodată, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Tomai Ion, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, Completul de judecată atestă, că instanța de fond s-a expus argumentat asupra vinovăției inculpatului și individualizării pedepsei aplicate, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Completul de judecată, o acceptă şi o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României*, din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsecvent, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu

se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de partea apărării nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Tomai Ion și de inculpatul Tomai Ion împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 18 noiembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

**D E C I D E:**

***Se respinge ca nefondat*** recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele lui Tomai Ion și de inculpatul Tomai Ion.

***Se menține*** sentința judecătoriei Cimișlia din 18 noiembrie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Tomai Ion Iurii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (3) Cod penal al RM.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri